

The Sacrifices We Make When We Daven

I. A Replacement for Korbanos

1. תלמוד בבלי - מסכת מגילה דף כט עמוד א

ואהי להם למקדש מעט, אמר רבי יצחק: אלו בתי כנסיות ובתי מדרשות שבבבל

2. תלמוד בבלי - מסכת ברכות דף כו עמוד ב

איתמר, רבי יוסי ברבי חנינא אמר: תפלות אבות תקנום; רבי יהושע בן לוי אמר: תפלות כנגד תמידין תקנום... ותניא כוותיה דרבי יהושע בן לוי: מפני מה אמרו תפלת השחר עד חצות... אמר לך רבי יוסי ברבי חנינא: לעולם אימא לך תפלות אבות תקנום, ואסמכינהו רבנן אקרבתות. דאי לא תימא הכי - תפלת מוסף לרבי יוסי ברבי חנינא מאן תקנה? אלא: תפלות אבות תקנום, ואסמכינהו רבנן אקרבתות.

3. מסכת אבות - פרק א משנה ב

שמעון הצדיק היה משירי כנסת הגדולה היה אומר על שלשה דברים העולם עומד על התורה ועל העבודה ועל גמילות חסדים:

4. פירוש רבינו יונה - שם

אז בחטאינו חרב מקדש ובטלה העבודה. והתפלה אלינו עכשיו במקומה... וזהו שאומר (תהלים נ"א י"ז) ה' שפתי תפתח שדוד המלך אמרו לפסוק זה על חטאת בת שבע שהיה במזיד ואין מביאין קרבן על הזדונות ועל זה אמר "כי לא תחפוץ זבח ואתנה עולה לא תרצה" שאני הייתי יכול להביא קרבן לכפר לי הייתי מביא עכשיו שאיני יכול ה' שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך ותקבל התפלה במקום קרבן ותכפר לי על חטאתי. גם אנחנו שאין לנו קרבן שיכפר לנו לא זדונות ולא שגגות, ה' שפתי תפתח ותקבל תפלתנו במקום הקרבנות

5. מגן אבות לרשב"ץ - שם

הרי שהתפלה גדולה מהקרבנות (ברכות לב:) שהתפלה מכפרת על הזדונות, והקרבנות אין מכפרין אלא על השגגות

II. Say It Like It Is

6. תלמוד בבלי - מסכת מגילה דף לא עמוד ב

אמר אברהם לפני הקב"ה: רבונו של עולם! שמא חס ושלום ישראל חוטאים לפניך ואתה עושה להם כדור המבול וכדור הפלגה? אמר לו: לאו. אמר לפניו: רבונו של עולם, במה אדע? אמר לו: קחה לי עגלה משלשת וגו'. אמר לפניו: רבונו של עולם, תינח בזמן שבית המקדש קיים, בזמן שאין בית המקדש קיים מה תהא עליהם? אמר לו: כבר תקנתי להם סדר קרבנות, כל זמן שקוראין בהן מעלה אני עליהן כאילו מקריבין לפני קרבן, ומוחל אני על כל עונותיהם.

7. משנה ברורה - סימן מח ס"ק א

והיא במקום הקרבת קרבן התמיד שכן קבלו חז"ל שבזמן שאין בהמ"ק קיים ואין יכולין להקריב קרבנות מי שעוסק בהן ובפרשיותיהן מעלה עליו הכתוב כאלו הקריבום... כתבו הספרים דמה שאמר הגמרא כל העוסק בפרשת עולה וכו' הכוונה שהוא מתעסק להבין עניניה לא אמירת התיבות לבד.

8. טור - אורח חיים סימן צח

שהתפלה היא במקום הקרבן דכתיב ונשלמה פרים שפתינו (הושע יד) וכתיב ולעבדו בכל לבבכם וכי יש עבודה בלב אלא איזו היא עבודה שהיא בלב הוי אומר זו תפלה ולכך צריך ליהרהר שתהא דוגמת הקרבן:

1. **בכוונה** ולא יערב בה מחשבה אחרת כמו מחשבה שפוסלת בקדשים
2. **ומעומד** דומיא דעבודה דכתיב לעמוד לשרת
3. **והשוואת הרגלים** ככהנים בשעת העבודה
4. **וקביעות מקום** כמו הקרבנות שכל אחד קבוע מקומו לשחיטתו ומתן דמיו
5. **ושלא יחויץ דבר** בינו לבין הקיר ובינו לקרקע דוגמת הקרבן שחציצה פוסלת בינו לבין הכלי ובינו לרצפה
6. וראוי הוא שיהיו לו **מלבושים נאים** מיוחדים לתפלה כגון בגדי כהונה

III. Not A New Mitzvah**9. רבינו בחיי - פרשת עקב פרק יא פסוק יג**

וכן תצטרך לדעת כי מימות משה עד אנשי כנסת הגדולה היתה התפלה בישראל בלתי מסודרת בתקון שוה לכלן, אבל היה כל אחד מתפלל ועושה מליצה לעצמו כפי ידיעתו וחכמתו, עד שבאו אנשי כנסת הגדולה ותקנו תפלה זו של י"ח כדי שתהיה מסודרת בפי הכל, ולכך תקנוה בלשון פשוט מובן כדי שלא יתבלבלו הרעיונים בהבנת הלשון, ושיהיו כל ישראל שוין בה בין חכמים בין טפשים

10. תלמוד בבלי - מסכת תענית דף ב עמוד א

דתנאי: לאהבה את ה' אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם, איזו היא עבודה שהיא בלב - הוי אומר זו תפלה

11. מנין המצוות לרמב"ם - מצות עשה ה

להתפלל לו שנאמר ועבדתם את ה' אלהיכם, עבודה זו היא תפלה

12. מלכים א - פרק ח פסוק כט

להיות עינך פתוחות אל הפית הזוה לילה ויום אל המקום אשר אמרת יהיה שמי שם לשמע אל התפלה אשר יתפלל עבדך אל המקום הזה:

13. תלמוד בבלי - מסכת סוכה דף נג עמוד א

תנאי, אמר רבי יהושע בן חנניה: כשהיינו שמחים שמחת בית השואבה לא ראינו שינה בעינינו. כיצד? שעה ראשונה - תמיד של שחר, משם - לתפלה, משם - לקרבן מוסף, משם - לתפלת המוספין, משם - לבית המדרש, משם - לאכילה ושתיה, משם - לתפלת המנחה, משם לתמיד של בין הערבים, מכאן ואילך - לשמחת בית השואבה.

IV. A Close Call**14. רש"י הירש - פרשת ויקרא פרק א פסוק ב**

קרבן. אין בידינו מלה לועזית, המבטאת את מושג "הקרבן" לאשורו. התרגום השגור הוא offering. מלה זו, שנגזרה מן הלטינית offero, קשורה אפוא להוראת "הגשה";...אולם גם...הוראת ה"הגשה" איננה תואמת את ה"קרבן" במלואו. שכן כל מקום שאתה מוצא "הגשה", שם קדמה משאלה או דרישה מצד זה שהחפץ מוגש אליו; ותכלית ההגשה היא מילוי משאלתו או סיפוק צרכיו הדרושים לו. אין להפריד בין "הגשה" לבין "מתת", "מתנה".

אך מושג הקרבן רחוק מכל אלה. לעולם אין פירושו "מתת", "מתנה"; הוא מצוי רק בהקשר של בין אדם למקום, ואין להבין אותו אלא על פי הוראת השורש "קרב". הן פירוש "קרב" כמשמעו: להתקרב, להגיע לידי יחסים הדוקים עם פלוני. אמור מעתה: התכלית והתוצאה של ההקרבה היא השגה חיובית של קיום נעלה יותר... רצון המקריב, שדבר משלו יגיע לידי יחסים קרובים עם ה'. זה כל עצמו של ה"קרבן"; והפעולה המיועדת להביא לידי כך, קרויה "הקרבה". **תכלית הקרבן היא קירבת אלהים.**

V. Offering a Tefillah

15. מהר"ל - גבורות ה' - פרק מו

וכנגד השני הוא העבודה, כי במה שאנו עובדים לו מורה שהנמצאים נתלים בו יתברך כמו העבד שנתלה באדון שלו ולפיכך העבודה מורה על שהנמצאים נתלים בו. ועוד כי העבודה בעצמה מורה על שהנמצאים הם שבים אל השם יתברך כאשר מקריבים אליו הקרבן שזהו בעצמה השבת הנמצאים אליו

16. בית אלהים למבי"ט - שער התפלה, פרק ב

כוונת התפלה היא להכיר ולהורות כי אין בעולם למי שראוי להתפלל כי אם לא-ל ית' שהוא אדון לכל העולם ושנחנו חסרים ממכה דברים המוזכרים בתפלה ואנו זוכרים אותם לפניו כדי שנכיר שאין מי שיכול לספק צרכינו ולהצילנו מכל צרותינו כי אם הא-ל ית' ועליו אנו משליכים יבנו

17. מהרש"א - חידושי אגדות ברכות דף י עמוד ב

צריך שיכוין רגליו. יש לתת טעם שיעמוד כן כאלו הוא כפות ברגלים וכן אמרו [שבת דף י עמוד א] בידיו שיניח ידו אחת על חברתה בשעת תפלה **כעבד** כפות לפני רבו וק"ל:

VI. Sacrificing for Tefillah

18. משך חכמה - פרשת בראשית פרק ד פסוקים ג-ה

ויבא קין מפרי האדמה וכו' ואל קין ואל מנחתו לא שעה. הנה כפי המבואר בירושלמי (בכורים א:ג) דבש מקרי פירות כמו תמרים, ובדבש כתוב: "קרבן ראשית תקריבו אותם לה", ואל המזבח לא יעלו לריח ניחוח" (ויקרא ב:יב). לכן לא שעה אל מנחת קין שהביא מפרי האדמה.

והענין מושכל, כי לא בחר השם בקרבן כי אם בהשתתף מעשה האדם בזה, כמו בעל חי שהאדם טורח בטיפולו ובגידולו. לכן אסרה תורה מחוסר זמן, שכיון שנולד והוא נגמר מהטבע בלבד, לא ירצה. וכן הפרי, כיון שגידולו נגמר מהטבע בלבד בלא מעשה אדם, לא ירצה לריח נחוח לפני השם יתברך. לכן לא ירצה למנחה רק סולת חטים או גרש כרמל - שנשתתף מעשה האדם, וכן יין ושמן שהכל בא במעשה האדם.

19. הרב שמשון פינקוס - תפארת שמשון פרשת ויקרא א:ב

הקרבנות היו גם ביטוי של אהבה בין האדם לבוראו כמו מי שנותן פרחים לאוהבו לא מפני שהשני זקוק לפרחים אלא כביטוי של אהבה כך הקרבן היה מראה על רצון האדם בקירבת ה' עד כדי הקרבת חלבו ודמו של המקריב על גבי מזבח. והנה ידוע שהתפילה היא במקום הקרבנות דכתיב "ונשלמה פרים שפתינו" (הושע יד:ג) ובמובן הפשוט כשם שקרבן הוא ביטוי להתבטלותו של האדם לפני בוראו עד כדי שפיכת דמו למענו יתברך כך התפילה היא רגש של התבטלות גמורה לפני הבורא היינו ההכרה שכל מה שיש בעולם בכלל ובעולמי בפרט הכל ממנו יתברך והכל שלו ורק

בידו לתת. לכן בכדי שתהיה התפילה שלימה צריך שייכלל בה ביטוי למסירות נפש והתבטלות מעשית לפני הקב"ה...

ובאמת מי שלא התרגל לבוא בזמן אותן עשר הדקות לפני התפילה קשות עבורו כמוות. ואמנם זה מענין מסירות הנפש בתפילה שיקבע בדעתו שבזמן המוקדש לתפילה וההכנה לקראתה כל עסקיו יהיו בטלים אפילו הדקות היקרות של שינת הבורק או שאר ענין שבשעתו נראה חשוב מאוד - הכל בטל ומבוטל וזמנו קודש לשמים. ענין זה בעצם נוגע לכבוד שמים. הרי הכבוד הפשוט ביותר שאפשר לתת למישהו הוא להקדיש לו מעט זמן. וכי יש עלבון גדול יותר מלומר לאדם אין לי פנאי בשבילך?! הרי בזמן התפילה מדברים אנו אל השי"ת ובעצם אין לנו זמן אלא אנו ממהרים לגמור את עסקנו בתפילה במהירות וחוטפים כמה מילים כמו "אני צריך חיים פרנסה רפואה ועוד ועוד שלום שלום..." חולצים את התפילין ובורחים והיכן הדרך ארץ?!

VII. The Sweet Smell of Tefillah

20. הכתב והקבלה - פרשת ויקרא פרק א פסוק ט

עולה אשה ריח נחוח. היטב אמר בזה בס' מעשי ה' מה שנאמר בקרבנות ריח ניחח לה', לא לספר מעלת הקרבנות בא כ"א מעשה האיש ומחשבותיו, כי המביא קרבן לא יחשוב שבקרבנו לבד נתכפר עונו, אבל יעלה בדעתו שקרבנו אינו כ"א ריח ניחח אל מה שהוא עתיד לעשות, ואם איננו מתקן מעשיו נאמר עליו: למה לי רוב זבחיכם, והושאל אליו ית' לשון ריח ניחח, כי כאשר הריח הטוב הבא מרחוק עד על הדבר בעצמו היותו טוב, כמו כן יהיה הקרבן לפני ה' כמבשר על המעשים הטובים שעתידי המקריב לעשות מכאן והלאה, ונקרא ריח כי על כל דבר נרגש אל המרגיש טרם בוא אליו יושאל לו בלשונינו לשון ריח כבאיוב מרחוק ריח מלחמה שפי' ירגיש, ואמר א"כ כל המביא קרבן יתן דעתו לעשות תשובה ולהתקרב אליו יתברך עד שמקרבן זה יריח ה' מעשיו הטובים שיעשה מהיום, עכ"ד.

Takeaways:

1. Our Tefillos are in place of korbanos
  - a. We read korbanos to make up for the fact that we cannot bring them.
  - b. Our formal amidah itself is a korban - as evidenced by the way that we daven.
2. But Tefillah has always been a mitzvah - even when we also had actual korbanos.
3. Korbanos help build a **close** relationship with Hashem, and Tefillah does this as well:
  - a. Both acknowledge everything belongs to Hashem
  - b. Both show we are willing to invest of ourselves and make sacrifices
4. These inspire us to commit to being better, and that is a pleasing smell to Hashem.